

నాలుగేళ్ల తరవాత..

బి వెంకటేశ్వరరావు

కాఫీ తాగేశా. ఆర్థరూపాయి బిల్లు చేతికిచ్చాడు సర్వరుగారు. కాంటరు దగ్గరకొచ్చి పర్సు చూసుకుంటే ఆరణాలేవుంది. మర్యాదగా చెప్పేశా బేడ సాయంత్రం యిస్తా రెండని... 'నీ బాబుగారి సొమ్మని తిన్నావాయో?' అన్నాడయ్యారు... అంత నీచంగా తీసిపారేసినందుకు సహించలేపోయా... ఆదే కొట్టం కొట్టా... చెప్పలేను ఎన్ని దడలుపడి పోయామో... దాని ఫలితంగా నాలుగేళ్లు క్రీ కృష్ణజన్మస్థానం (పాస్తించింది.

కొట్టాన్ని ప్రాణాన్ని సుఖాన్ని పడేశా ననుకున్నా... రామా కృష్ణ అంటూ గడిపేశా జైల్లో కాలాన్ని... 1956 వచ్చేసింది... జైల్లో నా బట్టల్ని. బూజులు దులిపేసి, వేసుకున్నా- ఇంటి దగ్గర్నుంచి తెప్పించుకున్న పదిరూపాయలు జేబులో వేసుకు బయల్దేరా మామూలు ప్రపంచంలోకి...

బజార్లోంచి నడుస్తున్నా... ఆడ్లంలా నా ముఖమాచుకు చాలా అనప్యాయం చేశా... మాసిన గడ్డం ... దుబ్బులా వెరిగింది తల... పక్కనే వున్న రంగూన్ సెలూన్ లోకి కాలు పెడుతుంటే నా వాలకంచూచి యిక్కడేంలేదు పో అన్నాడు మంగలి మహాశయుడు... మన రోజులెలా వున్నాయనుకుని జేబులో పదిరూపాయలనోటు బయటికితీశా...

మంగలిముఖం మతాబా వెరిగించేసింది... 'క్షమించండిబాబూ' అంటూ లోపలికి ఆహ్వానించాడు... ఫాన్ వేసి, రేడియో ట్యూన్ చేసి ఆయుధాల్లా తయారయ్యాడు... దోసిలినిట్లు నెత్తి మీదపోసి తలకత్తిరించడానికి మొదలుపెట్టాడు రెండు దువ్వెనలు విరగ్గొట్టుకున్నాడు.

ఆ ఫస్ట్ చరు, అడ్డాలు, రేడియో... యివన్నీ చూచి నాలుగు సంవత్సరాల క్రిందవున్న దరిద్రం అంతా పోయిందేమో అనుకున్నా ... తలకాయను ఆటుతిప్పి యిటుతిప్పి చెవికట్టుకుని... ఇంకా యిలా చాలాసేపు తంటాలుపడి మొత్తానికి అయిదనిపించాడు.

పదిరూపాయల కాగితం చేతికిచ్చా... ఎనిమిది న్నర తిరిగిచ్చాడు .. క్రాపుచేసి గడ్డం చేసినందుకు రూపాయిన్నరా అని ఆశ్చర్యపడి. పొరపాటున తప్పు లెక్కపెట్టానేమోనని మళ్ళీ లెక్కపెట్టా ... మళ్ళీ ఎనిమిదిన్నరే.

'క్రాపు రూపాయిన్నరా?' అన్నా చిరు నవ్వుతో. అవునని సమాధానం... ఇంకా తట పటాయిస్తూంటే 'మీరు ఎక్కడన్నా కనుక్కొండి సార్' అన్నాడు... నా గడ్డం తెగిపోయిందేమో తెగిపోయింది వీళ్ళు రేటనుకున్నా... ఒక్క అణా లేదావున్నా వాడిభరతం పట్టెయ్యాలనుకున్నా.

ముందుకుసాగా... మళ్ళీ ఆయ్యరు పూటలోకి కాళ్ళిడ్చుకుపోయాయి నన్ను... నాలుగేళ్ళ నుంచి సాంబారిడ్డీ లేక జివ్వా పచ్చిపోయిందేమో తెగ తిన్నా ... సర్వరు తెల్లబోతున్నాడు... బహుశా నాలా తినే వ్యక్తిని చూడటం అతనికి మొదటి సారేమో.

కాఫీ యిచ్చి బిల్లు టేబుల్ మీద పడేశాడు. ... బిల్లుమీద నాకళ్లుపడ్డాయి... రెండున్నర .. ఇంకేముంది ... మిగిలిన కాఫీని త్రాగలేకపోయా. 'ఇడ్డీ ఎంత?' అన్నా... నాలుగు సాంబారిడ్డీ ఒక రూపాయి, రెండు పూరీ అర్థరూపాయి, రెండు పెనరట్లు అర్థరూపాయి... కాఫీ స్పెషల్ అర్థ రూపాయి.

తడుముసోకుండా బిల్లు చెప్పేశాడు?..... నెత్తిమీద సిడుగుపడిందనిపించింది ... నాలుగేళ్ల క్రింద అణా యిడ్డీ యిప్పుడు పావలా ... కాఫీ స్పెషల్ అర్థరూపాయి ... అది మానవుల కాఫీ పూటలేచా అనిపించింది.

మాట్లాడకుండా బిల్లుచెల్లించి బయటకొచ్చేశా. 'గోల్డుప్లేక్ సిగరెట్టు పెట్టొకటియ్యి!' అన్నా కిట్టిహాపువాణ్ణి..... నేషనల్ గోల్డుప్లేక్, సావ రిస్ గోల్డుప్లేక్, లండన్ గోల్డుప్లేక్... యిన్ని రకాలున్నాయి ఏదికావాలి సార్, అన్నాడు.

ఇన్నిరకా లెక్కణ్ణించి పుట్టాయిరా దేవుడా అనిపించింది. లండన్ గోల్డుప్లేక్ యివ్వమన్నా...

పదిరూపాయల కాయితం మారితే పూరికే యిలా ఎవ్వరేటయిపోతూండేమి అని ఆశ్చర్యపడుతూ రూపాయి కాయితం వేతికిచ్చి యింకా చెయ్యి చాపి నుంచున్నా.

దబ్బివ్వడం మరిచిపోయాడేమో అని మిగతా చిల్లరివ్వమన్నా ... వాడు తెల్లపోయాడు ... సిగరెట్టు సన్యాసం కంటిచూచేస్తేనే మంచిదేమో అనిపించింది.

'కెట్టి ఎంత?' అన్నా, ముందుధర తెలుసు కుంటే మంచిదని... 'పావలా సార్'... అన్నాడు. కిల్లిపావువాలా వినిపించి వినిపించకుండా..... ఒడ్డుబాబు అని బయల్దేరా ... 'ఏ అడవిలోం చయినా దారితప్పి కొచ్చాడేమో' అంటున్నాడు.

ముందుకు సాగా... నాలుగేళ్ళ క్రితం జైల్లోకి నన్ను తీసుకెళ్లేప్పుడు ఆఫ్రాడ్లో చాలా దాబా లున్నట్టు జ్ఞాపకం. ఇప్పుడన్నీ కనీసం ఆరేసి అంకస్తులు లేచిపోయాయి.

ప్రపంచం చాలా కొత్తగావున్నట్టు కనిపించింది... అంతా ఖద్దరు దుస్తులు, గాంధీ టూషీలు ధరించినవారే... నేనే దిప్తిపిడతలా నాజూకు గుడ్డలు వేసుకున్నవాణ్ణి. 'అయితే కొటాగుడ్డలు యిప్పుడసలు దొరకవు కాబోలు' అనుకుంది హృదయం.

నాలుగురోడ్ల జంక్షన్ లోకి పోయా... ఆడ పోలీసును చూచి విస్తుపోయి నుంచున్నా... జైల్లో మాత్రం మొగపోలీసులే... వక్కనే టౌన్ పోస్టాఫీసు బోర్డు కనిపిస్తే వాళ్ళకీ నీళ్ళకీ వుత్తరాలు రాద్ధామనిపించింది... తీరా చూస్తే అందులో కూడా అంతా ఆడవాళ్లే... కొంచసీసి యిది ఆడవాళ్ళకు ప్రత్యేక పోస్టాఫీసా అనుకున్నా.

'ఏంకావాలండీ' అంది ఓ గురుస్తా... 'రెండు కవర్లు నాలుగు కార్డులు' యిమ్మని అయిదు రూపాయల నోటిచ్చా... అడిగినవిస్తూ నాలుగు రూపాయలు చేతిలోపెట్టింది. తెల్లబోయి మాస్తూంటే... యింకా ఏం కావాలంది... కవరంత కార్డెం తండీ అంటే ముందు పావలా వెనకది తేడట. 'వద్దులేండి' అని కవర్లు కార్డులు యిచ్చేశా... 'కార్డు కానీ, కవ రర్థనా అనుకున్నారా?... మీరు కొత్తగా ఎక్కణ్ణింకో దిగొచ్చేరులా వుంది...' అని విసుక్కుంటూ నా కాయితం నా కిచ్చేసింది. చాలమందికి నేను బటనున్నట్టు తెలిదు. పోనీ

వుత్తరాలే రాద్ధామంటే వున్నదబ్బు.. కాసా వుత్తరాలకయ్యేలా వ్రుంది... ఉత్తరాలు రాయక పోతే మరేం పర్వాలేదనుకుని పోస్టాఫీసులోంచి బయటపడ్డా.

మొగళ్లంతా వంటలు, అడవాళ్లు వుద్యోగాలు చేస్తున్నారేమో అనుకున్నా. సిటీ బస్సొస్తే అందులో ఎక్కా... డ్రైవరు కండక్టరు ఆడ వాళ్లే... కారు మహాబోరుగా పోతుంది... దేన్నయినా డిస్కండుగదా అనిపించింది...

మా ఆవిడేం వుద్యోగం చేస్తూండో అని పూహించడం మొదలెట్టా... 'దిగవయ్యా'... అంది అధికారస్వరంతో 'కండక్ట్రెస్'... దిక్క పోతే కొడుతుండేమోనని దిగిపోయా... వెద్ద తాడేస్తేకర్ లోంచి రికార్డులు వినిపిస్తున్నాయి... ప్రకాంతంగా కాస్తేపు సినిమా చూద్దామనుకున్నా... షిక్కరేమిటయ్యా అంటే 'సీత అప్పగింకలు' టెక్ని కలర్లొనట... ఈ పౌరాణికాలు యింకా మాన వున్న వదల్లేదు... అందులో టెక్నికల్ లోకూడా వస్తున్నాయి... పోనీ చూద్దాంలే అని రెండు రూపాయలనోటు బుక్కింగ్ కిటికీలో పెట్టి 'ఓ ఫస్టు క్లాస్' అన్నా...

'ఏవూరుమంది?' అన్నాడు బుక్కింగ్ ఆసామి. బలేశోపంవొచ్చి ఎదుకన్నా... 'ఫస్టుక్లాసు పాలిక - లాస్టుక్లాసు అయిదు'... ఇంకేం బాగానే వున్నాయి రేట్లని తిరుగుముఖం పెట్టా... బుర్రచాలా వేడొచ్చింది... ప్రపంచంలో మాన వులు ఈ రేట్లు యిలా వున్నా ఎలా జీవిస్తున్నారనిపించింది... ఒకవేళ అందరిజీతాలు వెయ్యి వ్రైవ వున్నాయా అని అనుమానం.

ఆకలేస్తే అయ్యరు హాటల్లో ఎట్టటి కంపు కొట్టే అన్నాన్ని ముక్కు కళ్ళూ మూసుకు తిన్నా... జైలుకూడే మెరుగనిపించింది... కాంటరు దగ్గరొచ్చి జేబులో చెయ్యిపెడితే చెయ్యి లోపలకి పోతుంది... జేబు ఖాళీ... అయ్యరులో మనవిచేశా... 'అయిదు రూపాయిలు నీ అబ్బయినాడా' అన్నాడు పురుముతూ... లాగి నాలుగుకొట్టేసుకి మంచి నీళ్ళ డస్కుండా పడ్డాడు కింద... చేసిన నేరం మల్లా చేకాకాబట్టి ఎనిమిదేళ్ళజైలు... బ్రతుకు జీవుడా అని మళ్ళీ నా మామూలు స్వర్గానికి పోయా—